

РЕШЕНИЕ

№ 9095

гр. София, 17.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 26.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **6299** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод жалба с вх. № 21276 от 26.06.2024 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 513000-43558 от 10.06.2024 г. по описа на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), подадена от К. К. В., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], вх. В, ет. 4, чрез адв. С. Д. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 1, надпартерен, ап. 6 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП № 1532/24-4332-002797 от 27.05.2024 г., издадена от младши автоконтрольор, 03 група, 02 сектор в Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (ОПП – СДВР), с която спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца“.

В жалбата се твърди, че заповедта е неправилна и незаконосъобразна, противоречията ѝ с материалния закон, съществено нарушение на административнопроцесуалните правила и несъобразяване с целта на закона. Инвокират се съображения, че към датата на издаване на обжалваната заповед не е бил изготвен резултатът от медицинското изследване за алкохол в кръвта на жалбоподателя. Излагат се доводи за нарушена процедура по извършването на полево изследване с Drug Test 5000STK. Твърди се, че оспореният акт не е мотивиран и не съобразен с изискването на чл. 35 АПК да се

издаде след пълно установяване на фактите. В хода на съдебното производство, жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. В., който поддържа жалбата и предлага да се уважи, като се отмени обжалваната заповед. Претендира разноски, съгласно представен списък и депозира писмено становище.

Ответникът – младши автоконтрольор, 03 група, 02 сектор в Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. П., който оспорва жалбата, предлага да не се уважава. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на търсеното адвокатско възнаграждение от жалбоподателя.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Заповедта, която е предмет на обжалване в настоящето производство, е издадена въз основа на съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), серия ГА, № 1306569 от 27.05.2024 г., от Р. Р. Е., на длъжност „младши автоконтрольор“ при СДВР, ОПП, с който е установено, че К. К. В., на 27.05.2024 г., 02,15 часа, в [населено място], по ул. Академик С. М. с посока на движение от [улица]-ми Декември, управлява лек автомобил „Лексус“ ГС 300, рег. [рег.номер на МПС] , собственост на С. Х. Е.. При извършената проверка на кръстовището, заключено между ул. Академик С. М. и [улица]- Д. Д., е установено, че водачът управлява МПС след употреба на упойващи вещества. Изпробван е с техническо средство – Drug Test 5000, фабричен № А.-0069, проба номер 189, извършена в 02:22 часа на 27.05.2024 г., която е отчела положителен резултат за употреба на „канабис-25“. Издаден е талон за медицинско изследване № 0150368 до Военно медицинска академия (ВМА). С акта е иззето СУМПС.

Въз основа на данните в административната преписка, ответникът по делото е издал обжалваната заповед за прилагане на ПАМ № 1532 от 27.05.2024 г., като е приел, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП за прилагане на тази мярка, а именно „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца“.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните документи. Приета като писмено доказателство по делото е Съдебно химико-токсикологична (токсикохимична) експертиза, изготвена във ВМА.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата в подадена в предвидения в чл. 149 от АПК 14- дневен преклузивен срок. Изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Това задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед (чл. 168, ал.1 от АПК) и на основанията, посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че е издадена от компетентен орган и отговаря на изискванията за форма и съдържание на административните актове, посочени в чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК и чл. 172, ал.1 от ЗДвП.

Съгласно чл. 172, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, т. 4 и т. 5, б.“а“ се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон, съобразно тяхната компетентност.

Компетентността на полицейския инспектор при ОПП - СДВР по издаване на процесната заповед произтича от Заповед № 8121з-1632 от 02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, заповед № 513з-2563 от 22.04.2015 г. и заповед № 6400 от 07.07.2023 г. на директора на СДВР. В изпълнение на дадени задължителни указания от ответника е представено Удостоверение рег. № 513р-17725 от 19.02.2025 г., издадено от началник на 01 сектор към отдел „Човешки ресурси“ – СДВР.

При издаването на заповедта, с която на оспорващия е наложена ПАМ, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Според разпоредбата на чл. 172, ал.1 от ЗДвП, ПАМ по чл. 171, т.,2,2а,4, т. 5, буква „а“, т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Освен това, настоящият състав на съда намира оспорената заповед за издадена в съответствие с изискванията за форма на административните актове по смисъла на чл. 59, ал.2 от АПК, предвид направеното в същата посочване на фактическите и правни основания, послужили за издаването на заповедта, както и редът за нейното оспорване.

На следващо място, според посочената като правно основание за прилагане на процесната ПАМ, разпоредба на чл. 171, т. 1 от ЗДвП, в приложима редакция, предвижда временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

По делото като писмено доказателство е приета Съдебно химико-токсикологична (токсикохимична) експертиза, рег. № И-931 от 20.01.2025 г., изготвена във ВМА, със заключение, че от извършените изследвания на предоставените биологични проби от оспорващата, е установена и доказана употреба на наркотично вещество тетрахидроканабиол.

Доколкото по делото не се спори по обстоятелство, че жалбоподателят е управлявал лек автомобил, когато е бил проверен. Спорният момент, към дата на издаване на обжалваната заповед, е дали К. В. е била употребила наркотични вещества. С полевия тест е установена употребата на тетрахидроканабиол, който резултат е потвърден от Съдебно химико-токсикологична (токсикохимична) експертиза. Следователно приложение намира последната хипотеза, посочена в чл. 171, т. 1, б. „б“, че при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи. Това, от своя страна, означава, че при установен положителен резултат, медицинското изследване има водещо значение. Предвид тези данни на 27.05.2024 г., около 02,22 часа

жалбоподателят е управлявал МПС след употребата на наркотични/упойващи вещества, поради което издадена ЗППАМ е законосъобразна и жалбата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, следва да се уважи като основателно направеното от ответника искане за присъждане на сторените съдебно – деловодни разноски, определено по реда на чл. 24, изр. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ в размер на 150,00 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 8 – ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. К. В., ЕГН 8709247537 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП № 1532/24-4332-002797 от 27.05.2024 г., издадена от младши автоконтрольор, 03 група, 02 сектор в Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА К. К. В., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 (сто и петдесет) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: